

Hükümdarlara Gönderilen Mektuplar

Nebiyy-i muhterem sallallahü aleyhi ve sellem, Hudeybiye'den döndükten sonra, İslâmın bütün dünyâya yayılmasını, insanların Cehennem azâbından kurtulup, hakikî saâdete kavuşmasını arzu ediyordu. Zirâ O, bütün âleme, rahmet olarak gönderilmişti. Bu sebeple, çevredeki hükümdârlara elçiler gönderip, İslâm'a dâvet etmeyi düşündüler. Dihye-i Kelbî'yi (radiyallahü anh), Rum; Amr bin Ümeyye'yi (radiyallahü anh), Habeş; Hâtib bin Ebî Beltea'yı (radiyallahü anh), Mısır hükümdârına sefir olarak vazifelendirdi. Ayrıca aynı vazife ile Salîl bin Amr'ı (radiyallahü anh), Yemâme'ye; Şücâ' bin Vehb'i (radiyallahü anh), Gassân'a; Abdullah bin Huzâfe'yi (radiyallahü anh), İran hükümdârına gönderdiler. Bu elçiler, Eshâb-ı kirâmın en güzîdeleriydi. Suretleri ve sözleri en güzel olanlarıydı. Her bir hükümdâra, ayrı ayrı İslâm'a dâvet mektupları yazıldı. Sevgili Peygamberimiz mektupların altını, gümüş yüzüğünün kaşında üç satır hâlinde yazılı olan, **"Allahü teâlânın Resûlü Muhammed aleyhisselâm"** mührü ile mühürledi. Hükümdârlara gönderilecek elçiler, sabah, Peygamber efendimizin bir mûcizesi olarak, gidecekleri devletin lisânını öğrenmiş olarak kalktılar. Habeşistan'a gidecek olan Amr bin Ümeyye hazretleri, Necâşi Eshame'den, daha önce oraya hicret etmiş bulunan Eshâb-ı kirâmın, Medîne'ye gönderilmesini de isteyecekti. Amr bin Ümeyye (radiyallahü anh), kısa zamanda Habeşistan'a varıp, melik Necâşi Eshame'nin huzûruna çıktı. Necâşi, tahtından aşağı indi; mektubu pek büyük bir hürmet ve muhabbetle aldı. Öptü, yüzüne ve gözüne sürdükten sonra açıp okutturdu:

"Bismillâhirrahmânirrahîm!

Allahü teâlânın resûlü Muhammed (aleyhisselâm)dan, Habeş meliki Necâşi Eshame'ye!...

Hidayete tâbi olana selâm olsun!... Ey Hükümdâr! Selâmette olmanı diler, sana olan nîmetlerinden dolayı, Allahü teâlâyâ hamd ederim. Ondan başka ilâh yoktur. O Melik'tir (bütün kâinatta tasarruf sâhibi yalnız O'dur.) Kuddûs'tür (her türlü ayıp ve kusurlardan berîdir). Selâm'dır (kullarını bütün tehlikelerden selâmette bulundurucudur). Mü'min'dir (emniyet verendir). Müheymîn'dir (her şeyi gözetip koruyandır).

Ben şehâdet ederim ki, Îsâ (aleyhisselâm), Allahü teâlânın, çok temiz, iffet sâhibi, her türlü dünyâ hayatından tamamıyla çekilmiş bulunan Meryem'e ilkâ ettiği, rûhu ve kelimesidir. Böylece o, Îsâ'ya hâmile kaldı. Allahü teâlâ, Âdem'i, kudreti ile nasıl yarattı ise, Îsâ'yı da öyle yaratmıştır.

Ey hükümdâr! Ben, seni, eşi ortağı olmayan Allahü teâlâyâ îmâna, O'na ibâdet etmeye ve bana tâbi olmaya, Allahü teâlânın bana gönderdiklerine inanmaya dâvet ediyorum. Çünkü, ben, Allahü teâlânın bunları tebliğ etmeye me'mûr resûlüyüm.

Şimdi ben, sana lâzım olan tebligatı yapmış, dünyâ ve âhiret saâdetini sağlayacak nasîhati etmiş bulunuyorum. Nâsîhatimi kabûl ediniz! Hidayete eren, doğru yola kavuşanlara selâm olsun."

Resûl-i ekrem sallallahü aleyhi ve sellem efendimizin mektubunu, büyük bir edeb ve tevâzû ile dinleyen hükümdâr Eshame, derhal; "Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlüh" diyerek Kelime-i şehâdet getirdi ve müslüman oldu. Sonra; "Yemîn ederim ki, O, kitap ehli olan yahudi ve hristiyanların gelmesini beklediği, önceki peygamberlerin geleceğini müjdelediği peygamberdir. Eğer yanına gitmeye imkânım olsaydı, muhakkak gider, hizmetiyle şereflenirdim!" dedi. Mektubu, hürmetle güzel bir kutuya koyup; "Bu mektuplar, burada olduğu müddetçe, Habeş'ten hayır ve bereket gitmez" dedi. Resûlullah efendimiz Necâşi'ye iki mektup göndermişti. Necâşi Eshame, diğer mektupta bildirilen emirleri yerine getirip, sevgili Peygamberimizin mübârek zevcesi Ümmü Habîbe (radiyallahü anhâ) vâlidemizi ve orada bulunan Eshâb-ı kirâmı gemilere bindirip, pek çok hediyelerle Medîne'ye gönderdi. Gönderdiği mektupta îmân ettiğini bildiriyordu.